

בית משפט השלום בעכו

ת"א 41263-07-20 עאסי ואח' נ' מועצה מקומית פסוטה

בפני כבוד השופטת דנה עופר

התובעים

1. חנא עאסי
 2. לוסיאן עאסי
 3. מנאר דקואר
 4. עזאת עאסי
 5. רינה עאסי
 6. איוב עאסי
 7. גוספין עאסי
 8. גזאל עאסי
 9. ופאא עאסי
 10. אמירה עאסי
 11. בהיג שאהין
 12. נדיה שאהין
- ע"י ב"כ עוה"ד מימון פאר

נגד

הנתבעת

מועצה מקומית פסוטה
ע"י ב"כ עוה"ד סובחי איוב

פסק דין

פתח דבר

- 1
- 2
- 3 1. עניינה העיקרי של התביעה שלפניי במגרש כדורגל מדשא סינתטי, מהסוג המכונה "שחבק"
- 4 (להלן: "המגרש"), ביישוב פסוטה.
- 5
- 6 2. התובעים הם תושבי פסוטה, המתגוררים סמוך למגרש הכדורגל.
- 7
- 8 הנתבעת היא המועצה המקומית (להלן: "הנתבעת" או "המועצה"), אשר הקימה את
- 9 המגרש ביישוב, על חלקת קרקע שבבעלות הכנסייה.
- 10
- 11 3. התובעים טוענים כי המגרש מייצר מטרד, ועותרים לצו אשר ימנע את השימוש בו, או לכל
- 12 הפחות יגביל את שעות השימוש באופן ניכר.

בית משפט השלום בעכו

ת"א 41263-07-20 עאסי ואח' נ' מועצה מקומית פסוטה

נוסף על כך עותרים שניים מהתובעים לסעד בעניינו של קו ניקוז, שלטענתם העבירה המועצה בתוך השטח שלהם, ללא הסכמתם.

המועצה מתנגדת להגבלת השימוש במגרש, לאחר שהוקם כדין ובהשקעה עצומה, ללא התנגדות מצד התושבים, ולאור האינטרס הציבורי המובהק בקיומו של המגרש, לרווחת תושבי המועצה.

4. על אף ניסיונות רבים לסייע בידי הצדדים להגיע למתווה מוסכם לפשרה, לא עלה בידיהם להגיע להסכמות. לפיכך, נשמעו ראיות הצדדים והוגשו סיכומים בכתב.

טענות התובעים

5. לטענת התובעים, מגרש הכדורגל מייצר מטרד של ממש, עד כדי הפיכת חייהם בבתים הסמוכים למגרש לבלתי נסבלים.

המטרד מתבטא ברעש בעוצמות שונות, הן מהטחת הכדור שוב ושוב בגדר הברזל של המגרש, והן מצעקותיהם הרמות של משתמשי המגרש. לעתים הכדורים יוצאים משטח המגרש, פוגעים בבתי התובעים, ואף גורמים נזק. בעקבות הכדורים נכנסים השחקנים לשטח הפרטי ומסיגים גבול.

יתר על כן, לטענת התובעים, משתמשי המגרש נוהגים לנבל את פיהם, והקללות נשמעות היטב בתוך הבתים הסמוכים, שבחלקם גרים ילדים. המטרד מתבטא גם בהתנהגותם של באי המגרש, מילדים ועד בוגרים, מחוץ למגרש, סמוך לבתי התובעים. שכנים שמעזים להתלונן או לבקש שקט זוכים להתנהגות בוטה מצד השחקנים.

לטענת התובעים, המגרש פתוח לפעילות במהלך כל שעות היום והערב, עד שעות מאוחרות, והוא סגור לשימוש רק ביום ראשון (תושבי הכפר פסוטה נמנים על העדה הנוצרית). כן נטען, כי התאורה במגרש אינה מכוונת רק למגרש עצמו, אלא מאירה לבתי השכנים.

עוד טוענים התובעים, כי פניותיהם הרבות לראש המועצה, על מנת שיסיר את המפגע, לא הועילו.

6. טענה נוספת שהעלו התובעים בכתב תביעתם נוגעת לפלישה נטענת לשטחם הפרטי של התובעים מס' 4-5, בכך שהמועצה העבירה בתוך המקרקעין הפרטיים שלהם תשתית (קו

בית משפט השלום בעכו

ת"א 41263-07-20 עאסי ואח' נ' מועצה מקומית פסוטה

ניקוז), ללא רשותם, ובמסגרת העבודה להנחת התשתית גרמה נזק לחומה שתחמה את השטח והפרידה בין ביתם של התובעים הללו לבין מגרש הכדורגל.

לעניין זה עותרים התובעים לסילוק ידה של המועצה, כלומר – להסרת קו הניקוז, מהשטח הפרטי. בכתב התביעה אף נדרש פיצוי כספי בגין הריסת החומה, אולם נושא זה נזנח בהמשך ולא נדרש בסיכומים, לאור התחייבות המועצה להקים חומה במקום זו שנהרסה (התחייבות שכבר קוימה בינתיים). בסיכומיהם עותרים התובעים לחיוב הנתבעת בדמי שימוש עבור התקופה שבה הייתה התשתית הציבורית מונחת בשטחם הפרטי.

7. התובעים עתרו בכתב התביעה למתן צו שיורה לנתבעת להסיר את המטרד, כלומר – את מגרש הכדורגל כולו, ולהשיב את המצב לקדמותו.

עם זאת, בסיכומיהם הם עתרו לסעד שיגביל באופן משמעותי את שעות הפעילות במגרש, יגביל את הגילאים של משתמשי המגרש, יורה על התקנת אמצעים שונים להפחתת רעש ועוד.

עוד עותרים התובעים לפיצוי כספי בסך 30,000 ₪ בגין עוגמת הנפש שנגרמה להם מאז הקמת המגרש. בכתב התביעה נדרש גם לפיצוי בגין ירידת הערך של הבתים, אולם נושא זה נזנח אף הוא בסיכומים (לאחר שלא הובאו ראיות כל שהן לעניין זה).

טענות המועצה

8. לטענת המועצה, מגרש הכדורגל הוקם כדין, על פי היתר בנייה מתאים, והוא נועד לשימוש לרווחת תושבי הכפר – מילדים, דרך בני נוער ועד לבוגרים – לספק להם מקום לפעילות ספורטיבית רצויה וחשובה. לשם כך הושקעו מאות אלפי שקלים בהקמת המגרש, במימון קרן הטוטו ומשרד הפנים.

לטענת המועצה, נושא הקמת המגרש במיקומו הובא לידיעת התושבים, אשר בירכו על הקמת המגרש, והובא לידיעת חברי המליאה, שקיבלו הסברים מלאים ממהנדס המועצה. גם התובעים עצמם ידעו על התכנית להקמת המגרש ולא עשו דבר כדי למנוע זאת, עד לאחר הביצוע.

עוד טוענת המועצה, כי הגדירה למשתמשי המגרש שעות פעילות ברורות, שאינן מאוחרות מהשעה 15:21 בערב, ואף הבהירה להם את אופן השימוש במגרש. לטענתה, הקימה מנגנון מקשר בינה לבין נציגי הקבוצות המשתמשות במגרש, כדי להבטיח שלכל קבוצה תוגדרנה

בית משפט השלום בעכו

ת"א 20-07-41263 עאסי ואח' נ' מועצה מקומית פסוטה

שעות שימוש עבודה, ושלא יהיו התנגשויות בין הקבוצות השונות. לטענת המועצה, עשתה ועושה את כל אשר לאל ידה כדי להבטיח שהשימוש במגרש יהיה בשעות המותרות ותוך שמירה על כללים ונהלים שהציבה.

לטענת המועצה, התובעים לא הוכיחו כי המועצה הפרה חובות חקוקות, ובהן החוק למניעת מפגעים והתקנות שהותקנו על פיו.

עוד טוענת המועצה, כי טענות התובעים אינן אמינות והן הועלו על דרך ההגזמה, מבלי שהתובעים הוכיחו באמצעות חוות דעת מקצועית שההפרעות שעליהן הם מלינים עולות כדי מטרד, ולכן – אינם זכאים לסעד.

לטענת המועצה, התובעים אינם זכאים לסעד של צמצום משמעותי בשעות הפעילות של המגרש או של הגבלת גילאי המשתמשים בו, ואף לא לסעדים אחרים.

9. המועצה פרטה בתצהיר ראש המועצה, מר אדגאר דכואר, כי לאחר תלונות רבות של התובעים, לרבות פנייה למשרד מבקר המדינה, קבעה המועצה מתווה פעילות מסודר במגרש, ועשתה כמיטב יכולתה להפחית הרעש ולצמצום שעות הפעילות בצורה משמעותית.

לטענת המועצה, קבעה לוח זמנים מסודר, עם הגדרת זמני הפעילות לכל סוגי הקבוצות: בימי א' בשבוע – המגרש סגור;

בימי ב' – המגרש פתוח לבני נוער, בין השעות 19:00 ל-21:00;

בימי ג' – המגרש פתוח לילדים, בין השעות 17:00 ל-20:00;

בימי ד' – המגרש פתוח לבני נוער, בין השעות 19:00 ל-21:00;

בימי ה' – המגרש פתוח לבוגרים, בין השעות 19:00 ל-21:00;

בימי שבת – המגרש פתוח לילדים, בשעות הבוקר או הערב.

(ויער, כי בתצהיר נשמטה התייחסות ליום ו' בשבוע; ראה סעיף 16 לתצהיר ראש המועצה).

ראש המועצה הוסיף והצהיר, כי הרעש אשר נגרם על ידי משתמשי המגרש "אינו חורג מתחום הנסבל", ועם זאת – המועצה נקטה כל אמצעי סביר על מנת להפחית את ההפרעה.

10. לעניין קו הניקוז טוענת הנתבעת, כי הוא הונח בהסכמת התובעים 4-5 בגבול בין מגרשם לבין מגרש הכדורגל, תוך בניית קיר על חשבון המועצה, כאשר הקו שהוטמן באדמה באזור

בית משפט השלום בעכו

ת"א 41263-07-20 עאסי ואח' נ' מועצה מקומית פסוטה

1 הגבול אינו מפריע לבנייה במגרש התובעים או לשימוש בו, ומכל מקום – לא הוכחה הפרעה
2 כזאת.

המגרש ואופן השימוש בו – על פי עדויות התביעה

3
4
5 11. בכל הנוגע לטענת המטרד התבססה התביעה בעיקר על עדויות התובעים, אשר תיארו, איש
6 איש בתצהירו ובעדותו בבית המשפט, את סבלם ממגרש הכדורגל הסמוך לביתם.

7
8 נוסף לתובעים עצמם העידו שני שכנים שאינם נמנים על התובעים בתיק, מר האדי עאסי
9 ומר נור עאסי.

10
11 12. לשם ההמחשה, אביא בקצרה מתוך עדויותיהם של חלק מהעדים:

12
13 א. **בני הזוג עזאת ורינה עאסי** (התובעים מס' 4-5):

14
15 תובעים אלו הם ממובילי התביעה, בני זוג צעירים, הורים לילדים קטנים. על פי עדותו של
16 עזאת, ביתם נמצא במרחק של מטרים ספורים מהמגרש (לעניין קרבת ביתם למגרש ניתן
17 להתרשם גם מתצלום האוויר נ/1). לטענתו, הם סובלים באופן יומיומי מרעש בעוצמות
18 ובגוונים שונים, הכולל גם צעקות וקללות, הטחה של כדורים בגדר הברזל, אנשים הנכנסים
19 לשטחם הפרטי, כדורים הפוגעים ברכוש הפרטי והורסים אותו וכו'.

20
21 כשהגיע עזאת לעדות הצטייד בשקית גדולה מלאה כדורים שאסף בחצרו, והעיד כי יש
22 בביתו עוד כדורים רבים.

23
24 עוד מציין עזאת בתצהירו, כי סמוך למגרש ישנו שטח שבו מתכנסים באי המגרש, מדברים
25 וצועקים (נוסף על הצעקות העולות מהמגרש עצמו), והמילים הגסות שנאמרות שם נקלטות
26 היטב בתוך ביתו.

27
28 עזאת הצהיר עוד, כי הקים על חשבונו חומה גבוהה, על מנת למנוע כניסת כדורים לשטחו,
29 אולם הכדורים נכנסים בכל זאת, ובעקבותיהם השחקנים, שמוצאים דרך להיכנס לשטחו
30 הפרטי כדי לקחת את הכדורים.

31
32 עזאת הצהיר כי פנה אף למשרד מבקר המדינה, ונפגש עם ראש המועצה, אולם ההבטחות
33 כי ישוף מגרש הכדורגל שנמצא בכניסה לכפר (וכך ניתן יהיה להעתיק לשם את פעילות
34 הכדורגל) לא הועילו.

בית משפט השלום בעכו

ת"א 20-07-41263 עאסי ואח' נ' מועצה מקומית פסוטה

1
2 לטענתו של עזאת, אינו יכול לעשות שימוש סביר בביתו ובגינה שבה השקיע כסף ומאמץ.
3 לטענתו, הרעש אינו מוגבל לחלק משעות היום, והוא מתגבר בשעות אחר הצהריים והערב,
4 שאז מתכנסים בני הנוער והשחקנים המבוגרים, ומשחקים עד לשעות הערב המאוחרות.

5
6 עוד הוא טוען בתצהירו, כי ניסה למכור את ביתו, אך מי שהגיע למקום וראה את המגרש
7 הסמוך אמר שאינו מתכוון לרכוש בית סמוך למגרש כדורגל.

8
9 לתצהירו צרף עזאת תמונות וסרטונים, שלטענתו מדגימים את המטרד. הנתבעת התנגדה
10 להגשת הסרטונים, ולנושא זה אדרש בהמשך.

11
12 אשתו של עזאת, רינה, הוסיפה בתצהירה, כי לעתים היא חשה מוטרדת מינית
13 מתגובותיהם של באי המגרש, לאחר שהעזה להעיר להם על ההפרעה. כשהייתה בהריון
14 סבלה במיוחד, ולעתים קרובות היא "בורחת" לבית הוריה עד שתסתיים הפעילות במגרש.
15 בעדותה ציינה, כי לא פעם הזמינה משטרה למקום, כאשר הגיעו שחקנים ביום המנוחה,
16 שבו אמור המגרש להיות סגור:

17
18 **"גם בימי ראשון שיחקו והבאתי משטרה הרבה פעמים. יש לי גם שיחות עם**
19 **ראש המועצה, התחננתי בפניו, יום ראשון זה יום מנוחה, שישלק אותם, הוא לא**
20 **סילק אותם. הם נשארו לשחק עד השעה 21.**
21 **...המגרש הזה פועל כל יום. הוצאתם את הקטנים. ביום ראשון אם אני לא**
22 **מביאה משטרה, הם באים. אני זאת ששמתי גבול. אם אני שותקת, הם באים.**
23 **אם יש משטרה בעניין, יש סדר" (עמ' 18 לפרוטוקול, שורה 33 ואילך).**

24
25 ב. בני הזוג גזאל ו-וופא עאסי, התובעים מס' 8-9 –

26
27 בני זוג אלו מתגוררים במרחק מה מהמגרש, כ-100 מטר לטענתם. בני הזוג פרטו בתצהירם
28 המשותף, כי למרות המרחק מהמגרש, הם מתמודדים באופן יומיומי עם רעש מסוגים
29 שונים המגיע מהמגרש, צעקות, קללות, והטחת כדורים בגדר הברזל ובשלטים שעליה.

30
31 בעדות בביהמ"ש ציין גזאל, כי הוא יוצא מהבית לעבודתו בשעה 06:00 בבוקר וחוזר
32 בסביבות השעה 18:00 בערב, והרעש מהמגרש מפריע לו בשעות שנועדו למנוחתו. אשתו
33 וופא לא העידה בביהמ"ש.

בית משפט השלום בעכו

ת"א 41263-07-20 עאסי ואח' נ' מועצה מקומית פסוטה

ג. מר נור עאסי –

עד זה אינו נמנה על התובעים. שני בתים מפרידים בין ביתו לבין המגרש. למרות זאת, לטענתו, הוא סובל ממטרדי הרעש המגיעים מהמגרש, הצעקות, הקללות והטחת הכדור בברזל. בביהמ"ש העיד כך:

"אני לא נגד קיום המגרש הסינטי. אני נגד הפעילות והקללות שדיבר עליהן, אני שומע את זה בבית שלי וזה ממש מרגיז. הצעקות והקללות עוברות כל גבול. יש לי שתי בנות שהן שומעות את הקללות, הן ילדות קטנות. אני איש עם נימוס ואוהב דת ואני נגד הקללות" (עמ' 23 לפרוטוקול, שורות 23-25).

כאשר נאמר לעד זה, כי המשטרה מצאה שאין מדובר ברעש בלתי סביר, השיב –

"אני לא יודע מה המשטרה בדקה בדיוק, אבל אני סובל מהדבר הזה כי אני חי שם. אורח החיים שלי נמצא על המרפסת. אני נמצא בגינה. אני מזמין אותך אלינו כדי שתוכל לחיות שם ולהבין שזו חוויה לא טובה" (שם, שורות 33-35).

ד. מר האדי עאסי –

עד זה (אחיו של העד נור עאסי), עורך דין במקצועו, מתגורר במרחק בית אחד מהמגרש (בינו לבין המגרש מפריד ביתם של עזאת ורינה עאסי). בתצהירו ציין, כי לדעתו מיקום המגרש בין בתי מגורים אינו הגיוני, והוסיף כי פעמים רבות בשבוע, באופן חוזר ומתמשך, נשמעות מהמגרש מילים מגונות, קללות, צעקות, והכל בקול רם ומפריע. קולות אלו מפריעים לשנת הילדים. נוסף על כך, השחקנים מדברים בצורה חצופה וגסה אל השכנים המעזים להתלונן על הרעש. כך העיד בביהמ"ש לעניין ההפרעה:

"יש רעשים, יש צעקות, יש קללות ומילים מגונות בזמן המשחק בין השחקנים. הכדור כשהוא פוגע בברזל או בשלטים מן הסתם הוא עושה רעש גדול. יש סיכוי שתיוקו יתעוררו מרעשים כאלה. גם בתוך הבית שלי יש סיכוי כזה. יש חלק מהבחורים המבוגרים שמשחקים במגרש שמתחצפים כלפי השכנים, אומרים להם אם לא מתאים להם שיגורו במקום אחר (...)

הבעיה שלי הרעשים, אם זה נגיד אם יש סטטוס כזה של מגרש כדורגל שקט, לא נראה לי שיש כזה, אז נראה לי שלא הייתה בעיה עם מגרש... אם היו רק

בית משפט השלום בעכו

ת"א 20-07-41263 עאסי ואח' נ' מועצה מקומית פסוטה

לוחשים אחד לשני להעביר את הכדור או לא פוגעים עם הכדור בשלטים או בשכנים, כמו אצל אחד התובעים, אז אולי לא היינו מגיעים לבית המשפט בעניין הזה. אם באים לשחק בשקט והולכים בשקט, לא הייתה בעיה, אבל במצב הנוכחי יש בעיה" (עמ' 12 לפרוטוקול, שורות 14-24).

ה. איוב וג'וזפין עאסי, התובעים מס' 6-7 –

לטענת תובעים אלו, הם "חיים בתוך המשחק" מרוב עוצמת הרעש, ונאלצים להסתגר בביתם, במקום ליהנות מהגינה שלהם. פגיעות הכדור בגדר מזכירות להם ימי מלחמה, וצעקות השחקנים פוגעניות. בעדותו של איוב הוברר, כי בין ביתו לבין המגרש מפרידים שני בתים (ביתו של האדי וביתו של עזאת), אולם לדבריו – "הם לא חוסמים את הרעשים ואת הכל. זה מטרד" (עמ' 20 לפרוטוקול, שורה 15), והוסיף – "אני חי עם זה, אבל בקשיים ועם סבל מסוים" (שם, שורה 17).

איוב נשאל אם לא התנגד לתכנית המתאר, והשיב כי לא ידע עליה, למרות שהתכנית נערכה בשעה שאחיו היה ראש המועצה (שם, שורות 29-24). אשתו של איוב, ג'וזפין, לא העידה בביהמ"ש.

ו. חנא עאסי, התובע מס' 1 –

בין ביתו של חנא עאסי לבין המגרש מפריד המקלט הציבורי. כמו יתר התובעים, הצהיר גם חנא עאסי על ההתמודדות שלו ושל אשתו, לוסאזין, התובעת מס' 2, עם הרעש המגיע ממגרש הכדורגל, הצעקות והקללות, וחבטות הכדור בגדרות. בעדותו הוסיף:

"מגיע סוף היום, המקום היחיד שאני יכול לשבת ליד הטלוויזיה והחלון שצמוד למגרש. לצערי הרב ואני מוכן להישבע, אני לא יכול לשבת מול החלון. צעקות בלי סוף. שעות המנוחה שלי בין 17:30 עד 21:00 ואז אני הולך לישון. בשעות האלה אני לא יכול לשבת וליהנות. כל הזמן צעקות וקללות. אני לא יכול. אנחנו כפר נוצרי ואני הולך לכנסייה תמיד. יש לנו קהילה שלנו שהולכים להתפלל. אני מגיע לבית ויושב ליד החלון, יש קללות לא יפות. בגלל זה אני כאן" (עמ' 25 לפרוטוקול, שורות 18-12).

בית משפט השלום בעכו

ת"א 20-07-41263 עאסי ואח' נ' מועצה מקומית פסוטה

- 1 חלקם של התובעים הורים לילדים קטנים, ומתקשים בגידול הילדים סמוך למגרש. אחרים
2 הם בוגרים שמבקשים מעט מנוחה בביתם לאחר יום עבודה ארוך, ומנוחה זו נשללת מהם
3 בשל השימוש במגרש. אחרים נאלצים לשהות ברוב שעות היממה בבית, בשל מצבם
4 הבריאותי, ועבורם המצב הוא בלתי נסבל.
5
6 14. לטענת הנתבעת, מדובר בעדויות מתואמות ובלתי מהימנות, של קרובי משפחה, שתאמו
7 גרסאותיהם. כן טוענת הנתבעת, כי יש לזקוף לחובת התובעים את העובדה, שחלקם בחרו
8 שלא להעיד.
9
10 יוער, כי לעניין התובעת מס' 2 ויתרה הנתבעת מפורשות על חקירתה בכך שהודיעה כי היא
11 מסתפקת בחקירת בעלה, התובע מס' 1 (עמ' 24 לפרוטוקול, שורה 7); ולא ברור מדוע
12 בסיכומים היא טוענת להימנעות מהבאת עדות ביחס לתובעת זו.
13
14 מכל מקום, אני דוחה את כל טענות הנתבעת לעניין זה. מצאתי את עדויות התובעים
15 מהימנות וכנות בעיקרן. אינני סבורה כי היה הכרח להעיד כל אחד ואחד מהתובעים.
16 במקרה הנוכחי אין מדובר ב"הימנעות" קלאסית מהבאת עדים (שמקימה חזקה שעדותם
17 היה מזיקה לתביעה אילו העידו), אלא בהתנהלות אחראית כלפי זמנו של ביהמ"ש וזמנם
18 של ב"כ הצדדים, שלא יישמעו עוד ועוד עדויות שלא לצורך בעניין, שהובא לגביו צבר
19 מרשים ומספיק של עדויות.
20
21 15. למעשה, לא נסתרו עדויות התובעים לעניין אופן השימוש במגרש והמטרד שהם חווים כמי
22 שגר סמוך אליו. הנתבעת לא הביאה עדות כל שהיא על כך שהמשחקים במגרש מתנהל
23 באופן מסודר ושקט, ואף היא עצמה מאשרת בסיכומיה, כי "סוג זה של ספורט (כדורגל)
24 הינו הפופולארי בעולם והוא טומן בתוכו קריאות, צעקות, חיכוכים בין שחקנים ולפעמים
25 וויכוחים בין שתי הקבוצות היריבות או בין שחקני אותה קבוצה" (סעיף 75 לסיכומי
26 הנתבעת).
27

מטריד ליחיד

- 28
29 16. סעיף 44(א) לפקודת הנוזקין קובע:
30
31 "מיטרד ליחיד הוא כשאדם מתנהג בעצמו או מנהל את עסקו או משתמש
32 במקרקעין התפוששים בידו באופן שיש בו הפרעה של ממש לשימוש סביר
33 במקרקעין של אדם אחר או להנאה סבירה מהם בהתחשב עם מקומם וטיבם;
34 אך לא ייפרע אדם פיצויים בעד מיטרד ליחיד אלא אם סבל ממנו נזק".

בית משפט השלום בעכו

ת"א 41263-07-20 עאסי ואח' נ' מועצה מקומית פסוטה

1
2 17. הערך החברתי המוגן באמצעות עוולת המטרד הוא זכותו של הפרט לעשות שימוש ברכושו
3 וליהנות ממנו באופן סביר. בע"א 44/76 אתא חברה לטכסטיל בע"מ נ' שוורץ, פ"ד ל(3)
4 785, הותוו אמות המידה לבחינת קיומו של מטרד ליחיד, וכך נאמר לעניינה של ה"הפרעה"
5 המהווה יסוד מיסודותיה של העוולה:
6

7 "שני מאפיינים של מהות ההפרעה, בה אנו דנים, עולים מנוסחה של הוראת
8 החוק, ראשית, זו חייבת להיות מוחשית ולא קלת-ערך, מהותית ולא חולפת.
9 לענין הפרעה חולפת אך מובן הוא כי החשיבות של יסוד הזמן נמצאת ביחס הפוך
10 לחוזק ההפרעה, היינו במידה וגדלה עצמתה של ההפרעה, קטנה החשיבות
11 היחסית של זמניותה של התופעה, זאת ועוד, בייחוד כאשר נגרם נזק ממשי, הרי
12 אין חשיבות לכך שהפגיעה היתה חולפת כי לגבי מי שנפגע, למשל, על-ידי אבן
13 הנופלת מבנין, אין נחמה בכך שהמדובר באירוע חד-פעמי וחולף.
14

15 שנית, מידתה של ההפרעה, כממשית או כקלת-ערך, נמדדת על-פי אמת-
16 המידה של הזכות של הנפגע לשימוש סביר במקרקעין ושל ההנאה הסבירה
17 מהם, בהתחשב עם מקומם וטיבם, אין בפנינו איפוא אמת-מידה אבסולוטית
18 הישימה בכל אתר ובכל עת, אלא עלינו להציג זה לצד זה את מידת ההפרעה
19 (הממשית) ואת זכות השימוש וההנאה הסבירים של התובע והנפגע ולקבוע מה
20 סביר בנסיבות המקום והזמן, בחינתה של הסבירות נעשית על-פי אמת-מידה
21 אובייקטיבית, היינו על-ידי ההערכה של מהותה ועצמתה של ההפרעה לפי דעתו
22 של מסתכל אובייקטיבי (...)."
23

24 מהדברים הללו נלמד, כי המבחן אינו כמותי, אלא כולל התייחסות למרכיבים שונים
25 המהווים יחד משום הפרעה – סוג הפגיעה ביחיד, יחסיותה וסבירותה. על בית המשפט הדן
26 בעוולת המטרד ליחיד לבחון את התקיימות יסודות העוולה, בשים לב לנסיבותיו
27 הקונקרטיות של המקרה הנדון, ותוך בחינת האינטרסים של שני הצדדים:
28

29 "טיב הנכסים והשימוש שנעשה בהם, הסביבה בה הם מצויים והחברה השוכנת
30 בה - כל אלה הם גורמים בעלי חשיבות הקובעים את השימוש האפשרי בנכסים
31 וההנאה שאפשר להפיק מהם (ע"א 436/60 [3], הנ"ל). אך מובן הוא כי
32 האינטרסים של המחזיקים במקרקעין, השוכנים זה לצד זה, אינם זהים בהכרח,
33 גם כאשר כל אחד מהם אינו חורג מן השימושים המותרים, מתחייבת על-כן מעין

בית משפט השלום בעכו

ת"א 41263-07-20 עאסי ואח' נ' מועצה מקומית פסוטה

1 התאמה ואף פשרה - המותירה מקום לפעלו של כל צד, ובלבד שאינו חורג מעבר
2 לסביר ואינו מגיע כדי "הפרעה ממשית".

3
4 18. כאן המקום להזכיר, כי עסקינן כאן במגרש שהוקם על פי היתר בנייה כדין.

5
6 הנתבעת הגישה עם ראיותיה את היתר הבנייה שניתן, ביום 25.7.18, על ידי הוועדה
7 המקומית לתכנון ובנייה "מעלה נפתלי", לבניית מגרש דשא סינטטי עבור פעילויות ספורט
8 (היתר מספר 20180139), בגוש 19641 חלקה 32.

9
10 הטענה כי המגרש הוקם כדין לא נסתרה באופן כל שהוא.

11
12 עולה, אם כן, כי הקמת המגרש אינה מהווה הפרת הוראה חקוקה, אלא פעולה בגדר הדין.
13
14 כאשר ההפרעה שעליה מלין התובע נובעת מבנייה חוקית, אין די בכך שיראה כי נגרמת לו
15 אי-נוחות, ועל מנת לזכות בסעד עליו להוכיח קיומו של מטרד ממש; זאת להבדיל משימוש
16 בלתי חוקי במקרקעין, שאז די לו לתובע שיצביע על אי-הנוחות שנגרמת לו כתוצאה
17 מהשימוש שנעשה במקרקעין האחרים על מנת שביהמ"ש יושיט לו סעד של ציווי (ר"א
18 62/83 בעל טכסא נ' גונן, פ"ד לח(1) 281).

הוכחת המטרד

19
20
21 19. אחת המחלוקות המרכזיות בתיק זה נוגעת לשאלה, אם ניתן להוכיח את המטרד הנטען
22 כאן באמצעות עדים, כפי שביקשו התובעים לעשות, או שמא נדרשת חוות דעת של מומחה,
23 ובהעדר חוות דעת דינה של התביעה להידחות, כפי שטענה הנתבעת.

24
25 לעניין זה אני סבורה כי דין טענות הנתבעת להידחות.

26
27 20. שני הצדדים הפנו לפסק דינו של בימ"ש השלום בחדרה בת"א 30388-11-09 שפירא נ'
28 מועצה מקומית פרדס חנה כרכור (3.10.10), כל אחד לצרכיו.

29
30 באותו עניין נדון מגרש כדורגל, אשר לטענת התובע היווה מטרד כלפיו. נטען כי המגרש
31 הופעל לאורך כל שעות היום והערב המאוחרות, ולמקום הגיע קהל רב, שצעקותיו לא
32 אפשרו לתובע לנהל אורח חיים סביר בביתו. אופיין של טענות התובע ביחס למהות המטרד
33 שמייצר מגרש הכדורגל כלפיו דומה לנטען כאן בפניי.

בית משפט השלום בעכו

ת"א 41263-07-20 עאסי ואח' נ' מועצה מקומית פסוטה

1 התובע באותו עניין עתר לצמצום שעות השימוש במגרש הכדורגל, וכן ביקש שביהמ"ש יורה
2 על נקיטת אמצעים להפחתת הרעש, ובהם – הקמת קיר אקוסטי בין המגרש לבין ביתו.

3
4 ביהמ"ש שם קבע, כי הוכח קיומו של מטרד אף שלא הובאה חוות דעת מקצועית לעניין
5 הרעש הנטען, ובסופו של דבר הורה על צמצום שעות השימוש במגרש הכדורגל, כך שהותר
6 לעשות שימוש במגרש בכל ימות השבוע, אך בהגבלת שעות (לא בשעות הצהריים ולא אחרי
7 השעה 21:30; בימי שישי עד כניסת השבת; ובימי שבת כמו בימי חול).

8
9 ביהמ"ש בעניין **פרדס חנה כרכור** (כב' השופטת ק' אניספלד) דחה את הטענה כי נדרשת
10 חוות דעת המבססת קיומו של רעש ברמה העולה על המותר בחוק למניעת מפגעים,
11 התשכ"א-1961, ובתקנות שהותקנו על פיו, וזאת – מהטעמים הבאים:

12 א. קבלתה של גישה זו תביא לצמצום יתר של דיני המטרדים, באופן שאינו עולה
13 בקנה אחד עם הוראות סעיף 44(א) לפקודת הנזיקין ועם האופן שבו פורש סעיף זה
14 בפסיקה, כפי שהובא לעיל בעניין **אתא נ' שורץ**;

15 ב. עוולות על פי החוק למניעת מפגעים, התשכ"א-1961, והתקנות שהותקנו מכוחו,
16 טעונות הוכחה כמותית, אולם אין דרישה מקבילה בפקודת הנזיקין ביחס לעוולות
17 המטרד, ואילו החוק למניעת מפגעים קובע מפורשות, שהוראותיו באות להוסיף
18 על הוראות כל חיקוק ולא לגרוע מהן;

19 ג. צמצום מטרדי הרעש אך ורק לאותם מקרים הנתמכים במדידה כמותית אינו עולה
20 בקנה אחד עם מדיניות משפטית ראויה וחוטא לתכלית שביסוד עוולת המטרד
21 ליחיד, וכלשון ביהמ"ש: "**מטרדי רעש אינם עשויים מקשה אחת. יש מהם**
22 **הנגרמים בשל רעש שעוצמתו חריגה, אחרים נובעים משילוב בין רעש שנוצר לבין**
23 **תוכנו ואופיו. מתן הגנת הדין אך ורק למטרדי רעש הניתנים למדידה כמותית**
24 **תותיר ללא זכות וסעד את מי שנפגע ממטרד שנגרם משילובם של קול ותוכן**";

25 ד. בטרם הותקנו התקנות על פי חוק מניעת מפגעים פסק ביהמ"ש העליון, כי אין
26 מניעה מקביעת ביהמ"ש שהוכח מטרד גם ללא חוות דעת הנסמכת על מדידות
27 וכמויות, אלא על פי עדויות. קביעות אלו של ביהמ"ש העליון עומדות על כנן גם
28 לאחר התקנת התקנות, לאור היחס האמור בין דיני המטרד הכלליים לבין הדינים
29 הספציפיים הנוגעים להוכחת מטרדי רעש על פי התקנות.

30
31 הנמקתו זו של ביהמ"ש בעניין **פרדס חנה כרכור**, בכל הכבוד, מקובלת גם עליי ואני מאמצת
32 דברים אלו לפסק דיני.

בית משפט השלום בעכו

ת"א 41263-07-20 עאסי ואח' נ' מועצה מקומית פסוטה

22. העדויות הרבות שנשמעו בפניי מוכיחות במידה מספקת את המטרד הנובע מקיומו של מגרש כדורגל בלב שכונת מגורים.

3

4 תצלום האוויר שהוגש (נ/1) מלמד, כי אכן מדובר במגרש בלב שכונת מגורים, ולמעשה
5 עובדה זו אינה שנויה במחלוקת כלל. חלק מהבתים צמודים ממש למגרש, וחלק מהבתים
6 נמצאים במרחק של בית אחד או שניים מגדרות המגרש, כלומר במרחק של עשרות מטרים
7 מהמגרש.

8

9 יכולתי להתרשם באופן כמעט-ישיר מהקרבה של המגרש לבתי המגורים כאשר שמעתי את
10 עדותו של מר בהיג'י שאהין, בהיוועדות חזותית, בשעה שהוא יושב בחצר ביתו, הגובל
11 במגרש הכדורגל ממש.

12

13 העדים השונים, בין אם בעלי דין ובין אם לאו, תיארו באופן מהימן את ההפרעה הנגרמת
14 להם, איש איש בביתו, כתוצאה מהשימוש שמתבצע במגרש הכדורגל. העדים תיארו את
15 הרעש העולה מהמגרש בשעת משחק – צעקות השחקנים, פגיעת הכדור הנבעט בעוצמה
16 בגדרות ובשלטי מתכת המותקנים על הגדרות. העדים השונים גם העידו על הקללות הגסות
17 שמשמיעים השחקנים בשעת מגרש, כאשר אלו נשמעות היטב בבתים הסמוכים, שעה
18 שבחלקם שוהים ילדים קטנים, וגם אם אין מדובר בילדים קטנים, הרי ששמיעת שפה
19 בוטה, כמעט מדי יום ביומו, בתוך ביתו או חצרו של אדם שאינו רגיל לסגנון זה, עשויה
20 כשלעצמה לעלות כדי מטרד.

21

22 כאמור, אינני מקבלת את טענת הנתבעת, כי מדובר בעדויות "מתואמות ומתוזמנות".
23 העדויות, ככלל, היו מהימנות, ומתקבלות על הדעת. בית המשפט בתוך עמו הוא יושב,
24 ומנהגם של שחקני כדורגל לצעוק זה אל זה תוך כדי משחק, להריע כשאחת הקבוצות
25 מבקיעה שער וכיוצא בזאת, הוא מנהג מוכר היטב. למרבה הצער, ידוע גם כי לא פעם
26 במגרשי הכדורגל, משום מה, מתלהטים היצרים, הדיבור הוא קולני, דיבורים הופכים
27 לצעקות, ואלו הופכות לקללות; על רקע זה, ולאור הקרבה הגדולה של מגרש הכדורגל
28 לבתי המגורים של עדי התביעה, מהימנים עלי התיאורים שנשמעו מפי עדי התביעה
29 להפרעה שמסב להם השימוש במגרש.

30

31 בתמיכה לעדויות של התובעים ושל העדים הנוספים ביקש התובע עזאת לצרף לתצהירו
32 התקן-נייד שעליו מספר סרטונים.

33

בית משפט השלום בעכו

ת"א 41263-07-20 עאסי ואח' נ' מועצה מקומית פסוטה

הנתבעת התנגדה להגשת הסרטונים הללו, ונימוקה פורטו בהרחבה בסיכומיה (סעיפים 25-36). בתמצית, היא טוענת כי הסרטונים אינם עומדים בדרישות הקבילות הקבועות בפסיקה, שכן לא הוכח כי המכשיר המצלם פועל כהלכה, כי מי שעשה בו שימוש הוא מיומן, שההקלטה או ההסרטה מהימנות ונכונות; וכיוצא בזה.

התובעים ציינו, כי לא הגישו את הסרטונים כדי להוכיח את רמת הרעש, אלא כתמיכה בטענותיהם בדבר קיומו של מטרד.

עיון בסרטונים מעלה, כי מתועדים בהם מספר אירועים ממועדים שונים: ישנו סרטון המתעד אדם שעובר על חומה ומביא כדור; סרטון אחר מתעד אדם שככל הנראה מטיל מימיו מחוץ למגרש (יוער, כי מדובר בצילומים בשעת חשכה ולא ניתן לזהות את פני האדם); סרטון אחר מתעד מה שנראה כאלימות של ממש של מבוגר כלפי ילד קטן, בתוך תחומי המגרש (גם כאן, לא ניתן לזהות פנים); וסרטונים אחרים מתועדים כמה רגעים מתוך משחק כדורגל המתנהל בשעות יום, בין שחקנים בוגרים.

24. אינני סבורה כי יש להתעכב רבות על טענותיה של הנתבעת לאי-קבילות הסרטונים, לאחר שהתובע עזאת העיד, כי מדובר בקטעי סרטונים שהוא עצמו הביא מתוך סרטוני מצלמת האבטחה שבביתו.

אין מדובר בסרטונים המוגשים כראייה להוכחת מעשה פלילי של נאשם כל שהוא, ואין צורך בהקפדה על רשימת התנאים שהותוותה בע"פ 869/81 שניר נ' מדינת ישראל, פ"ד לח(4) 169, כתנאי לעצם קבילותם. יודגש, כי בהתאם לפסיקה - "תנאי הקבילות הטכנית (...). נועדו להבטיח את אמינותו של סרט ההקלטה: ראשית - מפני "עיוות" השיחה המוקלטת בשל שימוש במכשור לא תקין, חוסר מיומנות של המקליט, סרט ההקלטה פגום או תקלה בתהליך ההקלטה, ושנית - מפני התערבות פסולה בתוכן המוקלט בסרט ("בישול" בעגה המקצועית). התפתחותה של ההלכה הפסוקה בנושא זה - ככל הנראה בעקבות ההתפתחות הטכנולוגית בתחום ההקלטה - "ריכזה" את הטענות כנגד הקבילות הטכנית של סרט ההקלטה במסגרת "טענת גג" כוללת, המדברת בקיומו של חשש שסרט ההקלטה אינו משקף נכונה את השיחה המוקלטת. מרכז הכובד הוסט מן הפרטים הטכניים של תקינות ההקלטה - המכשיר והסרטים - וממיומנות המקליט, אל "שלמות" ההקלטה, כאשר פגמים וליקויים הקוטעים את השיחה אינם פוסלים מלכתחילה את קבילות הסרט, אלא אם כן מותירים הם חשש שמא ההקלטה אינה מציגה תמונה אמינה של השיחה (ע"פ 2801/95 קורקין נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(1) 791 (1998)).

בית משפט השלום בעכו

ת"א 41263-07-20 עאסי ואח' נ' מועצה מקומית פסוטה

1 מעבר לכך שכאן עסקינן בהליך אזרחי, ובאלו מוגשים על ידי בעלי הדין כעניין שבשגרה,
2 לרוב ללא כל התנגדות, תצלומים וסרטונים שנועדו בעיקר להמחיש את טענותיהם (מן
3 הטעם ש"תמונה שווה אלף מילים", וסרטון הוא אמצעי המחשה טוב יותר מתמונה
4 בודדת); אלא - "השאלה העיקרית היא תמיד זו, אם ההקלטה משקפת נאמנה את
5 האירוע, ואם התשובה על כך היא בחיוב, כי אז הונח היסוד לקבילותה" (ע"פ 639/79
6 אפללו נ' מדינת ישראל, פ"ד לד(3) 561 (1980)). נוסף על כך, המגמה הרווחת בפסיקה היא
7 לצמצם את תחומי איסור הקבילות ולהעביר את מרכז הכובד למישור המהימנות והמשקל
8 (רע"א 948/08 ויזל ואח' נ' מוסדות ויזניץ (2009); ר"ע 423/83 מדינת ישראל נ' עזבון
9 המנוחה סילברמן ז"ל, פ"ד לו(4) 295-294).

10
11 במקרה הנוכחי, הסרטונים לא נועדו אלא לשמש אמצעי המחשה לבית המשפט, שיוכל
12 להתרשם מנתוניו הפיזיים של המגרש ומהשימוש שנעשה בו, ובכך יימצא חיזוק לטענות
13 שעלו מפי העדים השונים לעניין השימוש שנעשה במגרש ולעניין התנהגות בלתי נאותה של
14 באי המגרש.

15
16 מכיוון שהסרטונים לא נועדו להוכיח את מפלס הרעש הבוקע מן המגרש, אין הכרח
17 בהוכחת זווית הצילום, אמצעי הצילום, טכנולוגיית הקול שנעשה בה שימוש, תקינות
18 המכשירים וכיוצא בזה. מדובר, בסופו של דבר, בסרטונים שהובאו לשם
19 המחשה בלבד, וככאלו יש לקבלם כראייה.

20
21 לא למותר להוסיף, כי מצלמות אבטחה ביתיות הן אמצעי נפוץ כיום, ואין צורך במקצועיות
22 כדי להפעילן, וגם לא כדי "להוריד" מהן קטעים או להסריט באמצעות מכשיר טלפון נייד
23 קטע של סרטון ממצלמת אבטחה שמוקרן על מסך, כפי שהעיד התובע עזאת שעשה.

24
25 25. צפייה בסרטונים מעלה, כי הם משקפים נאמנה את האירועים הנקלטים בהם. יודגש, כי
26 כל סרטון אורך כמה שניות, או לכל היותר כדקה, ונועד להמחיש פן זה או אחר של טענת
27 המטריד.

28
29 פחות חשובים בעיניי לצורך ההליך דגן הם הסרטונים הקצרים המתעדים מעשי אלימות
30 (אף שהדעת כלל אינה נוחה מהנראה באותו סרטון!) או התנהגות שאינה נאותה. מדובר
31 באירועים נקודתיים, שלא הם העומדים בלב טענת המטריד.

32
33 כן ראיתי לנכון להתייחס למספר סרטונים המתעדים משחק כדורגל בין שחקנים בוגרים,
34 וזאת – ומבלי להתייחס לעוצמת הרעש המתועד בסרטון (כאשר שאלת העוצמה היא אכן

בית משפט השלום בעכו

ת"א 41263-07-20 עאסי ואח' נ' מועצה מקומית פסוטה

שאלה של מדידה, ולא ניתן להוכיחה באמצעות סרטון וידאו, ללא חוות דעת מקצועית).
סרטונים אלו ממחישים יפה כיצד מתנהל משחק במגרש, ומהווים חיזוק לעדויות התובעים
ועדיהם בדבר המטרד שהם חווים בבתייהם הסמוכים.

ראשית, מצפייה בסרטונים ניתן להתרשם מנתוניו הפיזיים של המגרש, ובין היתר - גדר
הברזל המקיפה אותו. שנית, בסרטונים ניתן לראות כי בתוך המגרש נוכחים בו זמנית כ-
30 אנשים, נראים כבוגרים, חלקם משחקים וחלקם נמצאים בשולי המגרש וצופים במשחק
(אולי ממתנינים לתורם). ניתן לשמוע את קריאות האנשים, מחיאות הכפיים וחבטות הכדור
בגדר. ובקצרה: המולה רבה, המתרחשת במרחק של מטרים ספורים מבתי המגורים
הסמוכים.

26. מתיאוריהם של התובעים ושל העדים הנוספים עולה תמונה של מטרד ממשי ומהותי, לא
חולף ולא רגעי, אלא כזה שחוזר על עצמו כמעט מדי יום, ובחלק ניכר משעות היממה.
המטרד מתבטא בהמולה העולה מהמגרש, קולות השחקנים והצופים בהם, הבעיטות
בכדור וחבטת הכדור בגדרות הברזל, והוא מתבטא גם בהתנהגותם הבוטה והגסה של באי
המגרש כלפי השכנים, כאשר אלו מעזים להתלונן ולבקש שקט.

המטרד הוא בעיקר בשעות אחר הצהריים ובערב, ועל פי הנטען לפעמים גם בשעות הבוקר
והצהריים, והוא יוצר הפרעה של ממש לשימוש של התובעים במקרקעין שלהם: הוא
מקשה על שנת הילדים, הוא מקשה על צפייה בטלוויזיה בתוך הבית, הוא מקשה על שימוש
בגינה, והוא פוגע בשלוות נפשם של התובעים בבתייהם.

דברים אלו מעלים קיומו של מטרד במובנו של סעיף 44(א) לפקודת הנזיקין, שהוא רחב
ממטרד הרעש על פי החוק למניעת מפגעים, והעובדה שלא הוכח רעש ברמה העולה על
המותר על פי התקנות שהותקנו לפי חוק זה אינה גורעת ממסקנה זו.

לתובעים יש זכות להנאה סבירה מבתייהם, ושוכנעתי כי זו נשללת מהם עקב השימוש
הנרחב במגרש הסמוך.

ראוי להדגיש, כי המגרש במקרה הנוכחי נמצא בקרבה גדולה ביותר לבתי המגורים של
התובעים. כאמור, חלקם צמודים למגרש ממש, חלקם במרחק של מטרים בודדים, וחלקם
במרחק של כמה עשרות מטרים. הסמיכות הגדולה של המגרש לבתי המגורים היא ההופכת
פעילות ספורטיבית מבורכת-כשלעצמה למטרד עבור התובעים.

בית משפט השלום בעכו

ת"א 20-07-41263 עאסי ואח' נ' מועצה מקומית פסוטה

שימוש במקרקעין לצרכי הציבור

27. סעיף 48ב לפקודת הנזיקין מסייג את עילת התביעה בשל מטרד, כאשר המטרד נובע משימוש במקרקעין לצרכי הציבור; וכך הוא קובע:

"שימוש במקרקעין הדרוש לטובת הציבור לא יהיה בו מיטרד לענין סימן זה, אף אם הוא גורם נזק למקרקעין שכנים או מונע מבעליהם הנאה מלאה ממקרקעיהם, ובלבד שהנזק שנגרם אינו חורג מתחום הנסבל והמשתמש נקט אמצעים סבירים כדי להקטין את הנזק ככל האפשר; אולם רשאי בית המשפט לפסוק פיצויים – אם בתשלום חד-פעמי ואם בתשלומים חוזרים – אם נגרם לבעל המקרקעין נזק ממון".

שני תנאים, אפוא, על מנת ששימוש במקרקעין לצרכי הציבור לא ייראה כמטרד אף אם הוא מזיק למקרקעין שכנים ומונע מבעליהם הנאה מלאה, והם תנאים מצטברים: **הראשון**, שהנזק אינו חורג מתחום הנסבל; **והשני**, שהמשתמש במקרקעין נקט אמצעים סבירים כדי להקטין את הנזק ככל האפשר.

האם תנאים אלו מתקיימים במקרה הנדון?

28. לטענת המועצה, היא לא נותרה אדישה לפניות התושבים, וביצעה פעולות שונות להפחתת ההפרעה: ניהלה פגישות עם משתמשי המגרש והנחתה אותם לבחור בשעות פעילות שלא יפריעו לשכנים; גיבשה מתווה פעילות שהיה מוסכם על התובעים ודיווחה על אודותיו למשטרה; העבירה חלק מהפעילות במגרש למגרש אחר, בכניסה ליישוב; התקינה מערכת לכיבוי אוטומטי של האורות במגרש בשעות הלילה; הסירה את השלטים שפגיעת הכדורים בהם העצימה את הרעש; בדקה היתכנות לפעולות נוספות שיהא בהן כדי להפחית את ההפרעה.

אף שנראה כי המועצה ניסתה לפעול להפחתת המטרד, וגם חלק מהתובעים העידו, שהפעילות הוגבלה בשעות (אם כי לא תמיד נשמרת ההגבלה), עדיין נותר הרושם כי לא נעשה מספיק, וספק אם ניתן לעשות מספיק כדי להפוך את חיי התובעים בסמיכות למגרש הכדורגל לנסבלים, אם השימוש בו יימשך באותה תדירות.

די בניסיון החיים ובשכל הישר, נוכח הראיות שהובאו לפניי, על מנת להבין, שמגרש כדורגל בסמיכות כה גדולה לבתי מגורים, שפעיל בכל ימות השבוע (למעט יום א'), ובכל שעות אחר הצהריים והערב, מייצר מטרד שחורג מתחום הנסבל.

בית משפט השלום בעכו

ת"א 41263-07-20 עאסי ואח' נ' מועצה מקומית פסוטה

1

2 נמצא, אפוא, כי אין תחולה להגנה, שכן כל מעשיה של הנתבעת לא הועילו על מנת להפוך
3 את ההפרעה שמייצר השימוש במגרש לכזו ש"אינה חורגת מתחום הנסבל".

4

5

הסעד הראוי

6 29. משהגענו עד הלום, נשאלת השאלה מה הוא הסעד הראוי בנסיבות העניין: צו מניעה
7 שיאסור על השימוש במגרש באופן מלא? צו שיגביל את שעות השימוש במגרש? או צו
8 שיגביל את אופן השימוש במגרש?

9

10 בנקודה זו מפנה המועצה דווקא לפסק הדין שנוכח בהרחבה לעיל, בעניין **פרדס חנה כרכור**,
11 וטוענת, כי באותו עניין שבו קבע בית המשפט שהוכח מטרד, הוא קבע שעות פעילות
12 נרחבות, ולמעשה התיר שימוש במגרש בכל ימות השבוע, אך בהגבלת שעות (בימי חול מדי
13 יום, אך לא בשעות הצהריים ולא אחרי השעה 21:30; בימי שישי וערבי חג עד כניסת השבת
14 או החג; ובימי שבת כמו בימי חול).

15

16 30. אף ששוכנעתי, כי המגרש מייצר מטרד של ממש עבור התובעים, וכי הם זכאים לסעד, אינני
17 סבורה כי יש מקום למניעה מוחלטת של הפעילות במגרש.

18

19 **ראשית**, יש להזכיר כי המגרש הוקם כדין. **שנית**, מגרש הכדורגל ממלא צורך ציבורי חשוב,
20 ומספק מקום לתושבי היישוב לעסוק בפעילות ספורטיבית, על כל המשתמע מכך מבחינת
21 טובת התושבים ורווחתם. **שלישית**, מרבית התובעים שהעידו ציינו בעדותם, כי הבינו
22 שתוקם במקום משחקייה לילדים, ולזה לא התנגדו. מכאן, שהתובעים עצמם מסכימים
23 לשימוש ציבורי מסוים במגרש (ואעיר כאן, כי אני מסכימה עם התובעים, שמשחקייה
24 לילדים קטנים מהווה מטרד הרבה יותר קטן ממגרש כדורגל). **ורביעית**, בהתאם לפסיקה,
25 על בית המשפט לאזן בין צרכיו של בעל המגרש המקים מטרד לבין צרכיהם של הניזוקים
26 מהמטרד, וכפי שנאמר עוד בעניין **אתא נ' שוורץ** – "**מתחייבת על-כן מעין התאמה ואף**
27 **פשרה – המותירה מקום לפעלו של כל צד, ובלבד שאינו חורג מעבר לסביר ואינו מגיע כדי**
28 **'הפרעה ממשית' "**

29

30 תדירות השימוש במגרש הכדורגל ומשך השימוש בו הם הקריטריון שבו טמונה האבחנה
31 בין הפרעה סבירה לזו החורגת מגדר הסביר. מגרש כדורגל שנעשה בו שימוש מדי פעם יוצר
32 הפרעה, אך ניתן לראותה כסבירה; תתרחש ההפרעה מדי יום ומדי שעה, לא נראה אותה
33 כסבירה עוד.

34

בית משפט השלום בעכו

ת"א 41263-07-20 עאסי ואח' נ' מועצה מקומית פסוטה

31. המסקנה היא, אם כן, כי יש להורות על הגבלת שעות השימוש במגרש.

2

3 כאן המקום להזכיר, כי המועצה מצדה דאגה, לטענתה, להגבלת שעות הפעילות, כפי
4 שפורט לעיל, וכן חילקה את הפעילות במגרש בין הקבוצות השונות; אלא ששעות הפעילות
5 שהוגדרו על ידי המועצה הן נרחבות ביותר, ולמעשה – מתאפשרת בו פעילות מדי ערב
6 (מלבד יום א') עד השעה 21:30.

7

8 קיום הפעילות מדי ערב עד השעה 21:30 אינו סביר בעיניי. מדובר בשעה מאוחרת למדי
9 עבור מי שמגדל ילדים קטנים, ואינו יכול להשכיבם לישון מוקדם יותר, ועבור מי שחוזר
10 מעבודתו לפנות ערב – אין נחמה בעובדה שבמהלך שעות היום המוקדמות יותר עמד
11 המגרש שומם.

12

13 זאת ועוד, מהעדויות ששמעתי התרשמתי, כי עיקר ההפרעה לתובעים נובע מהשימוש
14 שנעשה במגרש על ידי בוגרים (צעירים יותר או פחות).

15

16 השימוש במגרש על ידי ילדים קטנים, במיוחד אם הוא נעשה בנוכחות מאמן, טומן בחובו
17 הפרעה פחותה מזו הנובעת מהשימוש של הבוגרים, שכן אצל הבוגרים חבטות הכדור בגדר
18 חזקות יותר, הקולות רמים יותר, הקללות בוטות יותר, ואין מי שיפקח על ההתנהגות כלפי
19 השכנים ועל סגנון הדיבור. כמו כן, חוגים לילדים קטנים מתבצעים על פי רוב בשעות אחר
20 הצהריים, ואינם נמשכים מעבר לשעה 19:00 בערב.

21

22 משום מה, המועצה החליטה להוציא דווקא את פעילות הילדים הקטנים מהמקום, כאשר
23 נראה כי פעילות הבוגרים היא הטומנת בחובה מטרד משמעותי יותר.

24

32. לאור כל האמור לעיל, מצאתי כי יש להגביל את שעות השימוש במגרש באופן משמעותי

26 יותר, ולאפשר פעילות מעבר לשעה 19:00 בערב פעמיים בשבוע בלבד. **לפיכך, אני מורה כי**
27 **השימוש במגרש הכדורגל יוגבל כדלהלן:**

28 בימי ראשון – לא תהיה פעילות במגרש;

29 בימי שני – תותר פעילות במגרש בין השעות 16:00 ל-19:00;

30 בימי שלישי – תותר פעילות במגרש בין השעות 18:00 ל-21:00;

31 בימי רביעי – תותר פעילות במגרש בין השעות 16:00 ל-19:00;

32 בימי חמישי – תותר פעילות במגרש בין השעות 18:00 ל-21:00;

33 בימי שישי – תותר פעילות במגרש בין השעות 16:00 ל-19:00;

34 בימי שבת – תותר פעילות במגרש בין השעות 16:00 ל-19:00.

בית משפט השלום בעכו

ת"א 41263-07-20 עאסי ואח' נ' מועצה מקומית פסוטה

על המועצה לפעול להסדרת השימוש בהתאם לשעות הללו, בין הקבוצות השונות, ולוודא כי מחוץ לשעות אלו יהיה המגרש נעול, והתאורה כבוייה.

כאן יוער, כי הימים שבהם תותר הפעילות מעבר לשעה 19:00 בערב (שלישי וחמישי על פי המפורט לעיל) נקבעו על ידי באופן שרירותי. אני מתירה לנתבעת לפנות בבקשה לשינוי ימים אלו לימים אחרים בשבוע (ככל שיש צורך בכך), ובלבד שיישמר העיקרון כי פעילות בשעות הערב תתקיים רק פעמיים בשבוע.

ועוד הערה לעניין השעות שנקבעו: נקבעו שעות שימוש בשעות אחר הצהריים והערב בלבד. המועצה עצמה לא טענה לצורך בשימוש במגרש בשעות הבוקר. אף על פי כן, אני סבורה כי שימוש במגרש, בחלק מימות השבוע, בשעות הבוקר, שיעשה על ידי מסגרות חינוכיות למיניהן, עשוי להיות שימוש סביר. לכן, ככל שתיווצר בעתיד מסגרת כאמור (מסגרת חינוכית מפקחת, לילדים בלבד), ויתעורר הצורך לשימוש במגרש גם בשעות הבוקר, תוכל הנתבעת לפנות לבית המשפט בבקשה להרחיב את שעות השימוש כאמור.

33. אכן, מדובר בצמצום ניכר של שעות הפעילות במגרש.

מדובר בשעות מצומצמות משמעותית מאלו שנקבעו בעניין **פרדס חנה כרכור**, אולם מעובדות פסק הדין באותו עניין עולה, כי בתי התושבים שם במרחק של עשרות מטרים לפחות מהמגרש (השכן הקרוב ביותר מרוחק כ-50 מ' מהמגרש, התובע עצמו מתגורר במרחק כ-80 מ' מהמגרש), ואילו בענייננו, ישנם שכנים שרק מטרים אחדים מפרידים בין בתיהם לבין מגרש הכדורגל (עזאת ורינה עאסי), וכאלו שחצר ביתם גובלת עם מגרש הכדורגל ממש (בהיג' שאהין).

ברי, כי הגבלת שעות זו תימנע ניצול מרבי של מתקן ציבורי, שהושקע ממון רב בבנייתו; ברם, תוצאה זה מתבקשת לנוכח האיזון הראוי בין זכותם של התובעים להנאה סבירה מהמקרקעין שבבעלותם לבין הצורך הציבורי במגרש, ומכל מקום, היה על המועצה לשקול היטב ומראש את הפגיעה הפוטנציאלית בתושבים, לפני שהחליטה להשקיע ממון רב בבניית מגרש כדורגל בלב שכונת מגורים.

34. גם אם נכונה טענת המועצה, כי התובעים לא הביעו התנגדות בשעה שהתנהלו דיונים על אישור הקמת המגרש או בכל שלב שהוא עד לאחר סיום בנייתו, וגם אם הכוונה להקים

בית משפט השלום בעכו

ת"א 41263-07-20 עאסי ואח' נ' מועצה מקומית פסוטה

מגרש כדורגל במקום הייתה ידועה היטב לכל אחד מהתובעים (אף שאיני סבורה כך), הרי שאין בכך כדי לשלול מהם זכות לסעד.

בניגוד למועצה, אשר ניתן להחיל עליה חובה לצפות, כי הקמת מגרש כדורגל בלב שכונת מגורים תיצור מטרדים מסוגים שונים לתושבים שבתיהם סמוכים למגרש, אין להחיל חובה כזו על התושבים ולשלול מהם סעד רק משום שלא התנגדו לבנייה בשלבי התכנון או הביצוע המוקדמים. לא מן הנמנע, כי רק לאחר שהחל השימוש במגרש הכדורגל הבינו התובעים את גודל המטרד שהוא יוצר, והעובדה שלא זעקו ולא התנגדו לפני ביצוע העבודות אינה צריכה לעמוד בעוכריהם.

35. לא מצאתי להרחיב את הדיבור על אודות ביטוי נוסף של המטרד הנטען, שהוא – התאורה החודרת אל בתי התובעים. לגבי עניין זה הוברר, כי התאורה אמורה להאיר לכיוון המגרש בלבד, אולם היא עלולה לצאת מכיוון מדי פעם, ואז צריך לכוון אותה מחדש.

מדובר בתוספת משנית לטרונותם העיקרית של התובעים, ואינני סבורה כי נדרש צו לעניין זה. נושא זה הוא באחריות המועצה, כמובן, ועליה לוודא מדי תקופה שהתאורה מכוונת כראוי.

פיצוי בגין עגמת הנפש

36. עולת המטרד ליחיד דורשת קיומו של נזק כתנאי לפסיקת פיצוי, אולם הפסיקה הכירה גם בנזק בלתי-ממוני, כגון עגמת נפש, כנזק המזכה בפיצוי (ראה, למשל, ע"א 2781/93 **דעקה נ' בית חולים כרמל**, פ"ד נג(4) 526, בעמ' 574). אמנם לא כל עוגמת נפש מזכה בפיצוי, עם זאת – בית המשפט מוסמך לפסוק פיצוי בגינה, מקום שהוכחה עגמת נפש של ממש (ראה, למשל, ע"א 6884/09 **הראל חברה לביטוח בע"מ נ' ירדני** (2010), פסקה י"ז).

גובה הפיצוי הראוי בגין עגמת נפש, ככל שהוכחה, נתון להערכתו ולאומדנו של בית המשפט, על יסוד התרשמותו מהפגיעה: "טיבו של נזק לא-ממוני, הוא שתשלום בכסף איננו משיב למעשה את המצב לקדמותו, אך יש הכרח לשום בדרך כלשהי יסודות כמו אובדן הנאה, סבל וכיוצ"ב (...) נזק לא-ממוני בגין מטרד הוא נזק קשה להערכה. אין מנוס אלא לאמוד אותו בשים לב לכל נסיבות העניין (כב' השופטת מ' נאור, ת"א(י-ם) 1528/99 **יזדי נ' עיריית ירושלים** (2000))."

37. התובעים עתרו לפיצוי בסך 30,000 ₪, אשר יחולקו ביניהם באופן יחסי למידת קרבתם למגרש.

בית משפט השלום בעכו

ת"א 20-07-41263 עאסי ואח' נ' מועצה מקומית פסוטה

1

2 במקרה הנוכחי מצאתי כי אכן הוכחה עגמת נפש, אשר ראוי לפסוק בעטיה פיצוי, בשים לב
3 לאורך התקופה שבמהלכה סובלים התובעים מהמטרד באופן יומיומי, ולאור התרשמותי
4 מכלל הראיות. סכום הפיצוי המבוקש, בגין עוגמת הנפש שהייתה מנת חלקם של התובעים
5 מיום פתיחת שערי של המגרש לציבור ועד עתה, הוא סביר בעיניי בנסיבות העניין, בשים
6 לב לכך שהוא מתייחס לכל התובעים יחד.

7

8 לאור האמור, אני מחייבת את הנתבעת בפיצוי לתובעים בגין עגמת נפש, בסכום של 30,000
9 ש"ח.

10

11 סכום זה יחולק בין התובעים על פי מידת הקרבה למגרש, וכדלהלן: לתובעים מס' 4+5
12 (עזאת ורינה עאסי) – 20%; לתובעים מס' 11+12 (בהיג' ונאדיה שאהין) – 20%; לתובעים
13 מס' 1+2 (חנא ולוסזין עאסי) – 15%; לתובעת מס' 3 (מנאר דכואר) – 15%; לתובעים מס'
14 6-7 (איוב וג'וזפין עאסי), לתובעים מס' 8-9 (גזאל ופאא עאסי) ולתובעת מס' 10 (אמירה
15 עאסי) – 10% לכל אחד.

16

17

קו הניקוז

18

38. נושא נוסף שהתביעה עוסקת בו נוגע לקו ניקוז.

19

20 על פי הנטען, המועצה העבירה קו ניקוז, טמון באדמה, שבחלקו עובר בתוך החלקה של
21 עזאת עאסי, שלא בהסכמתו. תובעים אלו מבקשים צו לסילוק של אותו קו ניקוז,
22 שלטענתם מסיג את גבולם.

23

24 39. להוכחת הסגת הגבול הגישו התובעים מפת מדידה (ת/1). מעיון במפת המדידה עולה, כי
25 קו הניקוז עובר בתוך שטח החלקה, לאורך צדה המזרחי, במרחק של כ-3 מטרים מגבול
26 החלקה, אם כי בצד הדרומי מרוחק הקו מעט יותר מ-3 מטרים מגבול החלקה (אין במפת
27 המדידה רישום בדבר המרחק המדויק של קו הניקוז מגבול החלקה המזרחי בצד הדרומי).

28

29 לטענת התובע עזאת עאסי, קו הניקוז שולל ממנו אפשרות לבנייה נוספת, לרבות בניית
30 בריכת שחייה בחצר.

31

32 40. לטענת המועצה, קו הניקוז הועבר בגבול חלקת התובעים הנ"ל בהסכמתם.

33

בית משפט השלום בעכו

ת"א 41263-07-20 עאסי ואח' נ' מועצה מקומית פסוטה

1 על פי הנטען, לפני שנבנה המגרש הייתה בעיית ניקוז קשה, מים הצטברו במקום ונוצר מפגע
2 סביבתי של ממש. לצורך טיפולה של המועצה במפגע זה הוסכם, כי המועצה תעביר את קו
3 הניקוז דרך החלקה של התובעים הנ"ל והלאה, וכנגד זה תבנה המועצה קיר (הקיר שנבנה
4 הוא בצורת האות L) בגבול מגרשם של התובעים הנ"ל.

5

6 על הסכמה זו העיד מהנדס המועצה, מר איימן פרנסיס. על פי עדותו, מר חנא עאסי, התובע
7 מס' 1 (שהוא אביו של עזאת עאסי) הסכים להעברת קו הניקוז סמוך לגבול החלקה, מן
8 הטעם שהוא עצמו היה מעוניין בפתרון המפגע הסביבתי במגרש הסמוך לביתו. לטענת
9 המהנדס, לא רק שהתובע חנא עאסי לא התנגד, אלא הוא אף בירך על העבודות. עוד הוא
10 העיד, כי הצורך בבניית קירות תמך התעורר תוך כדי ביצוע העבודה, והוסכם עם מר חנא
11 עאסי, שעבודות אלו תבצע המועצה על חשבונה.

12

13 המועצה מדגישה וטוענת, כי היא פועלת כדין, ואינה פולשת לחלקות של תושביה כך שתם.
14 לטענתה, הדבר נעשה בהסכמה, שאם לא כן – היו התובעים עזאת וחנא עאסי פונים זה
15 מכבר לערכאות בגין הסגת גבול, במיוחד לאור העובדה שהעבודה בוצעה לנגד עיניהם,
16 סמוך לבתייהם.

17

18 41. התובע מס' 1, חנא עאסי, שלל בעדותו את הטענה, כי הדבר נעשה בהסכמתו. על פי עדותו,
19 הוסכם כי קו הניקוז יעבור בגבול החלקה, ולא בתוך החלקה, והוא ידע על כך שהקו עובר
20 בתוך החלקה רק כאשר בנו, התובע עזאת, רצה לבנות בחצר בריכת שחייה (עמ' 28
21 לפרוטוקול, שורות 4-8).

22

23 42. בכל הנוגע לקו הניקוז, אני מוצאת לנכון לקבל את עמדת המועצה:

24

25 **ראשית**, מדובר ברשות ציבורית, אשר חזקה עליה שפועלת כדין, ואינה מסיגה גבולו של
26 מאן דהוא ללא הסכמתו המפורשת. חזקה זו לא נסתרה.

27

28 **שנית**, מקובלת עליי טענת המועצה, שאילו הייתה כאן הסגת גבול היו התובעים עזאת ו/או
29 אביו חנא עאסי מזדעקים ופונים מיד לערכאות, עותרים לצו מניעה זמני ומביאים להפסקת
30 העבודות באופן מיידי.

31

32 **שלישית**, לא רק שלא הייתה פנייה לערכאות סמוך למועד ביצוע הקו (ועסקינן כאן
33 בעבודות משנת 2018 או סמוך לכך), אלא שפניותיו השונות של התובע עזאת לגורמים
34 שונים בכתב (שצורפו כנספחים לתצהירו) מלמדות על כך שהוא לא הלך בזמנו על הסגת

בית משפט השלום בעכו

ת"א 41263-07-20 עאסי ואח' נ' מועצה מקומית פסוטה

גבול, אלא על המטרד הנובע מהשימוש במגרש. אילו היה מדובר בהסגת גבול, היה הדבר מתבטא בכל אותן פניות לגורמים שונים (משרד מבקר המדינה, גורמים שונים במועצה), זמן רב לפני הגשת התביעה. מעיון בנספחי התצהיר עולה, כי התלונה בדבר הסגת הגבול עלתה על הכתב לראשונה רק בסוף מאי 2020, כחודשיים לפני הגשת תביעה זו.

ורביעית, הטענה כי קו הניקוז המוטמן באדמה במרחק של כ-3 מטרים מקו הגבול (גם אם לאורך חלקו של הקו הוא חורג מ-3 מטרים פנימה לתוך החלקה) מפריע לשימוש בחלקה הועלתה באופן סתמי וללא תימוכין. כך באופן כללי, נוכח העובדה שממילא לא ניתן לבנות בטווח של 3 מטרים מגבול החלקה, וכך באופן מיוחד ביחס לטענה כי הדבר מונע הקמת בריכת שחייה.

43. לאור האמור לעיל, אני דוחה חלק זה של התביעה, שעניינו צו לסילוק קו הניקוז.

הערה לפני סיום

44. זמן רב במהלך ניהול ההליך הוקדש לניהול משא ומתן בין הצדדים, הן באולם בית המשפט והן בהליך של גישור, שלמרבה הצער לא צלח.

הנתבעת הקדישה פרק בסיכומיה להתנהלות התובעים, וטענה כי זו הייתה נגועה בחוסר תום לב. אינני מקבלת טענות אלו. שוכנעתי כי תביעה זו נולדה מתוך מצוקתם של התובעים, ולא מכל מניע אחר, וגם ניהול המשא ומתן נועד להביא פתרון ראוי ומקובל על שני הצדדים, ולא מתוך רצון להשיג יתרון דיוני כזה או אחר.

טוב היו עושים הצדדים אילו השכילו למצוא נוסחה מאזנת בעצמם; אולם, משלא עלה הדבר בידיהם, לא נותר לביהמ"ש אלא להכריע כמיטב הבנתו.

סוף דבר

45. מכל המקובץ לעיל עולה, כי הוכח בפניי, שמגרש הכדורגל הסמוך לבתי התובעים מייצר מטרדים מסוגים שונים, בשל אופן השימוש בו: התקהלות גדולה של אנשים, צעקות, קללות וניבולי פה, ריבים עם הדיירים המתגוררים סמוך למגרש, חבטות הכדור בגדר, קריאות השחקנים, הסגת גבול לחצרי התובעים ואפילו נזק לרכושם.

המטרד שנוצר בשל השימוש הנרחב במגרש הכדורגל, בסמיכות גדולה לבתי מגורים, מונע מהתובעים הנאה סבירה מהמקרקעין שבבעלותם, במיוחד כאשר שימוש זה מתאפשר כמעט מדי יום ביומו, עד השעות המאוחרות של הערב.

בית משפט השלום בעכו

ת"א 41263-07-20 עאסי ואח' נ' מועצה מקומית פסוטה

46. שוכנעתי כי התובעים זכאים לסעד של צווי, אשר יאסור על שימוש במגרש מלבד בשעות מסוימות. מתוך התחשבות באינטרס הציבורי ובהשקעה הכספית הגדולה בהקמת המגרש, לא מצאתי לאסור לחלוטין על השימוש במגרש, אולם יש לצמצם את שעות השימוש באופן ניכר.

5

6 בהתאם, אני מורה כך:

7 בימי ראשון – לא תהיה פעילות במגרש;

8 בימי שני – תותר פעילות במגרש בין השעות 16:00 ל-19:00;

9 בימי שלישי – תותר פעילות במגרש בין השעות 18:00 ל-21:00;

10 בימי רביעי – תותר פעילות במגרש בין השעות 16:00 ל-19:00;

11 בימי חמישי – תותר פעילות במגרש בין השעות 18:00 ל-21:00;

12 בימי שישי – תותר פעילות במגרש בין השעות 16:00 ל-19:00;

13 בימי שבת – תותר פעילות במגרש בין השעות 16:00 ל-19:00.

14 כל יום חג של העדה הנוצרית דינו כדין יום ראשון, ובערב החג תותר פעילות בין השעות

15 16:00 ל-19:00 בלבד.

16

17 האמור לעיל בסעיף זה ייכנס לתוקף בתוך 21 יום מהיום, וזאת לצורך התארגנות הנתבעת

18 בהתאם.

19

20 47. הנתבעת תשלם לתובעים פיצוי בגין עגמת הנפש, בסכום של 30,000 ₪. סכום זה יחולק בין

21 התובעים, כפי שנקבע לעיל.

22

23 48. התביעה הנוגעת לסילוק קו הניקוז – נדחית.

24

25 49. הנתבעת תשלם לתובעים הוצאות משפט בסכום של 2,500 ₪ (עבור האגרה) וכן שכ"ט עו"ד

26 בסכום של 25,000 ₪ (כולל מע"מ).

27

28 50. כל הסכומים הנקובים לעיל ישולמו בתוך 30 יום.

29

30 המזכירות תמציא את פסק הדין לצדדים.

31 ניתן היום, ט"ו שבט תשפ"ד, 25 ינואר 2024, בהעדר הצדדים.

32

בית משפט השלום בעכו

ת"א 41263-07-20 עאסי ואח' נ' מועצה מקומית פסוטה

דנה עופר, שופטת

